

PATRIA NOVA

El Mensual *Valencianiste*

Febrer 2025

Número 04

OPINIÓ - POLÍTICA - CULTURA- VALENCIANISME - SOCIETAT

**La triada neofascista:
conservadors, religiosos i
neolliberals**

La triada neofascista: conservadors, religiosos i neolliberals / J. Masia

4/2/2025

Donald Trump I va ser un *fulano de Sueca* que entrà en el llibre de recorts Guinness per contar mes boles que ningú, en el seu primer mandat: "En total, desde el 20 de enero de 2017 (cuando tomó posesión) y el 12 de enero de del 2021 (el último día del que tiene registro el 'Washington Post'), el expresidente de los Estados Unidos ha contado **más de 30.000 mentiras.**" (El Objetivo, La sexta, 17-1-2021). En este curriculum continuar votant-lo es simplement **irracional** i com la conducta de vot ho es, tens una identificació emocional o ideològica en Pinocho, una convergència de destí en lo universal. Si votes a un lladre, ¿tu qué eres?

En general i si exceptuem sobre tot el cridaner cas de Brasil, l'ultradreta ha depres que no poden conquistar el poder per la força, així que en el maquillatge *neo*, els neofascistes es presenten a les eleccions per a **reventar la democràcia des de dins i en nom de la llibertat quan realment son lliberticides**. Convindrem que utilitzar a la policia per a desfer-te dels teus enemics, en acusacions gratuïtes, es un bon cas paradigmàtic. Provablement els vinga al cap Richard Nixon, pero apunten també al PP en la seua policia patriòtica, pero com els afectats son rojos o independentistes **tot val**.

La fórmula del *lawfare* es: bola del mig de desinformació + pseudosindicat d'extrema dreta o advocats cristians = *p'álante*. Es patètic observar com els valencianets dissocien la realitat per a continuar votant a PP i VOX.

Les conseqüències d'una espiral de la mentira son sempre negatives, almenys per a les víctimes dels sicopates. S'escriviren i es feren documentals sobre la sicopatia de Vladimir Putin (un atre conservador, neolliberal, religiós i despota com el seu amic Trump), pero no sobre la de Trump i aço es molt curios, la primera la negui en un articul, la segona es facil demostrar-la. Uns exemples: els millonaris, els grans beneficiaris, utilisaren les seues plataformes tecnologiques per a fer-li la campanya electoral; llevà la versio i les rets en castella de la Casa Blanca; volia llevar la nacionalitat als fills d'immigrants naixcuts en EEUU, de moment els juges ho impedixen; incomplirà tots els acorts sobre el canvi climatic; eliminarà els drets dels colectius LGTBIQ+; la secretaria de Seguritat Nacional, Kristi Noem, se posà una gorra, un jopeti i es llança a la caça, junt a la policia, dels immigrants illegals; la portaveu de la Casa Blanca, Karoline Leavitt, amenaçà als immigrants, els catalogà de delinqüents i els digue que no vingueren; amenaçà a les autoritats locals si no fan agranades en iglesies i coleges; afirmà que posarà aranzels a tot lo que es menege i no li pegue la cabotada; llevà subvencions i inversions publiques, en sanitat i investigacio tambe, que els juges intenten paralisar; amenaçà a Dinamarca en conquistar Groenlandia; vol forçar a Egipte i Jordania per a que acullguen als palestins, en l'objectiu declarat de netejar Gaza de palestins i fer una Marina d'Or; canvià noms geografics...

Donald Trump II està mes rebordonit que mai, en una colla mes que pareguda al govern d'Adolf Hitler, que **esglayen a la por**. Per a començar, el president està condemnat i per tant, **han votat a un delinqüent**. La pedagogia i l'etica per l'aigüera. Els democrates tan prop del poder i dels lobis hauran de dependre quínes son les seues bases i fer força en les diferencies. Per a mi fon iconica una protesta contra la guerra d'Israel a les portes d'una convencio de la candidata Kamala Harris, els jovens asseguraren que no tenien el seu vot captiu; ella trià els dolars i el suport a Netanyahu sobre el seu public objectiu que defenia als palestins, el resultat el coneguem tots.

Els votants de Trump son casi mes perillous que ell. Els camises pardes (abans nazis alemanys i ara neonazis estatunidencs) son els que intentaren pegar un colp d'estat atacant el Capitoli, ara els premia en l'indult. Entraren els belicosos per la força, incitats per Trump, matant i icridant a Crist! I no hi ha ningú mes perillós que aquell que creu fer el treball de Deu i el que apàticament es queda mirant les injustícies.

Si despuix d'est atac frontal a l'estat de dret, el votaven es que son antidemocrates i lo que volen es una **dictadura**. Clar i ras. Recordem que el PP i VOX, en especial, la presidenta madrilenya es *frikifan* de Trump, de Javier Milei i de Benjamin Netanyahu, entre tots els altres neolliberals i neofascistes mundials de missa diària.

L'empresari histrionic, Elon Musk, feu el salut nazi i donà suport públic als neonazis alemanys (Alternativa per a Alemanya, AfD), per lo tant, no es estrany que Trump no acodisca als actes del 80º aniversari de la lliberació d'Auschwitz perquè no tenia res a celebrar. De fet, el nou executiu pensà utilitzar la base naval de Guantanamo, que viola tota la legislació sobre drets humans, per a enviar a immigrants il·legals.

Hi ha un intent de la dreta extrema i l'extrema dreta de superar els límits, es una constant l'obsessió per superar l'hiperbole i el paroxisme. La realitat supera a la ficció. Molt a pesar de MAR, ha eclipsat les ayusades diàries i molt espanyoles perquè Trump es insuperable. El **turbo** es un component mecànic costos de reparar, però **està vist que la gent l'ha de vore esclatar**, alguns han elegit el purgatori de molts altres. Estem front a una guerra encoberta.

En lloc de colleccionar desgavells, seria més útil reflexionar sobre el **pegament** que unia el neofascisme, la religió i el neolliberalisme. Yo si estiguera en algu d'estos llocs, m'ho faria mirar. En l'Estat Espanyol, tenim l'antecedent del nacionalcatolicisme i mes tart, el del govern franquista en els tecnocrates de l'**Opus Dei**. Com digue el dictador Francisco Franco ho deixà tot: "Atado y bien atado" (30-12-1969).

¿Quina es la raó per la qual voten a Trump? Bons arguments no hi ha, més encara en acabant d'haver-lo vist en el seu primer mandat. Tot es basa en restringir i promoure un **pensament ràpid i simplista**, fomentat pels mitjans de desinformació que atien sentiments i emocions que es concreten en accions prejutjoses i violentes que acaben per consolidar la desigualtat. Es del tot, intolerable.

Imagens: theweek.com, lasexta.com

Els 'defectuosos' de la RACV venuts al PP / J. Masia

8/2/2025

Nos alcem en la següent noticia de la conselleria: "Educación retirará los materiales didácticos en valenciano de la RACV para reponerlos por otros correctos. Conselleria ha dado la orden a la empresa de sustituir estos materiales por unos nuevos. [...] El problema, según han denunciado varios equipos directivos, es que las palabras en valenciano están repletas de faltas de ortografía y siguiendo las normas ortográficas inventadas por la secesionista RACV. [La] Conselleria de Educación afirma que se trata de un lote "defectuoso" de material escolar y ya ha pedido que se retire de los centros, además de un informe a la empresa exigiendo responsabilidades. [...] "La muestra que nos enseñó la empresa era íntegramente en Castellano, la revisamos y estaba bien", explican fuentes del departamenteo (sic) de Campanar. Así, desde Conselleria aseguran que no sabían que se iban a repartir estos materiales también en valenciano de la RACV." Al remat, la culpa i l'engany fon de l'empresa, pero m'í imagine que la RACV sabia alguna cosa, ¿no?, ¿volien colar-li-la al valencianiste PP? (Levante, 7-2-25). No se si riure o plorar en la tragicomedia de la nostra historia contemporanea.

Hi ha coses que me resulten mes que indignants, vomitives. He documentat en diversos articuls i llibres la deriva a l'infern de Lo Rat Penat i la Real Academia de Cultura Valenciana (el duet: LRP i RACV). Lloc natural reservat als mals cristians que violaren l'octau manament de no mentir porque nos asseguraren colectivamente que Eduardo Zaplana era mes valencianiste que Ausias March i Isabel de Villena junts, el montage es conegue com la llista de la indignitat (Las Provincias, 12-6-99).

El grup de valencianistes o llista de la dignitat forem els que denunciarem la mentira i ferem un contramanifest que ixque en el diari Levante (13-6-99).

La excuseta de malpagador era que la revalencianisarien des de dins, pero en franca minoria iera impossible! ¿No sabien sumar? La verdadera rao era la rendicio i el sou, des d'esta vora i en pocavergonya, la fullaraca o els vetats per la AVLI, volien fer-nos combregar en rodes de moli. En 2003, sobre bony, torony, la RACV aprovà una accentuacio sense consens i convergent en la de la AVLI. L'efecte immediat fon que el valencianisme deixà d'influir en la societat valenciana perque la consistencia i l'autonomia anaren per l'aire. Com no he explicat vegades, encara alguns es pregunten el motiu pel qual el valencianisme no funciona, si llegiren una miqueta mes...

El resultat de la trama de deconstruccio del valencianisme fon exitos: el valencianisme politic estava mort i el cultural fraccionat. Ya no alçaria el cap, donen les oportunes gracias a: PP, Las Provincias, LRP i la RACV. Els 4 ginets de l'Apocalipsis. Son de sobra conegudes les mostres de la convergencia ideologica, les fotos en la familia de PP i de VOX, per aço parle de l'oferta: ien compren 4 i en paguen 2! o de la doble afiliacio: quan acodixes a LRP per apuntar-te, omplis una fulla en paper autocopiatu, per una cara a l'associacio i per l'atra ho fas al PP. La centenaria entitat s'ha convertit en la seu del PP en ciutat vella. Els populars si paguen als traïdors que s'han mantengut baix les ales de la gavina per una plat de llentiles, si, clar i ras, per 4 chavos.

Si vols que te tracten en dignitat, t'has de fer valdre. Pero des de 1999 era impossible complir en la meua recomanacio. Arribats ad este punt, qualsevol ment racional repensaria esta situacio. Pero com l'ideologia unix mes que el loctite, hi ha una percepcio, cognitiva i emocional, que els aboca irremediament a un desti compartit en lo universal que els impedit vore la realitat i la contradicccio permanent. Encara que en la RACV es concentre el major numero de catedratics de l'istoria de l'humanitat, com s'enorgullia l'exdeca Federico Martínez, tambe podem confirmar que alli es troben, la majoria, els mes conservadors, catolics, apostolics i romans i els que mes poc us del valencià fan de tota la nacio valenciana. Massa medalleta gratuïta perque obres son amors.

I la nació es com el Valencia CF, en la diferencia que el Barcelona no li ha clavats 5 gols en Mestalla, sino que el PP els n'ha colat una fotracada incontable perquè es en el fons de l'autocomplaença i l'autoengany a on es revolquen sense parar i com tenen el seu aiguamoriu particular... son feliços. La pregunta del millo es: ¿hi ha motius per a pensar en un canvi, mes encara quan el escarransit, covart i patetic valencianisme calla i s'engu com a una oca totes les barrabassades d'estes entitats que mes que valencianistes son populars? Si ho fan tot igual, no canviara res i en conte d'evolucionar, involucionarém... per si algu no s'ha donat conte de lo que ha ocorregut fa un quart de sigle. Creure en qui acumula moltes malifetes es una qüestio de fe o de ser un panoli, per aço yo acuse i exigisc fets.

Sempre els quedarà el consol de pensar que el defectuos i acientific, pero famos, Frankenstein era blaver.

Imagens: levante-emv.com, archiu ACNV, larazon.es.

Terraplanisme idiomatic / Toni Fontelles.

10/2/2025

Fa poc hem conegut que la Conselleria d'Educació ha enviat ad algunes escoles material didàctic escrit en "valenciano de la RACV" i que ha segut per equivocació, uns lots 'defectuosos' (pel model utilitzat). Immediatament ha anunciat que els retirarà. (Levante-EMV 6-2-2025: 14 i 7-2-2025: 13).

L'operació es molt estranya, sobre tot coneixent quin es el nivell d'interés del govern autonòmic del PP per la llengua valenciana i per la valencianisació (v. Fontelles: Els criteris idiomàtics de la Generalitat (2024): molt de tro i poca aigua, publicat per Convenció Valencianista i

Institut d'Estudis Valencians, 2024)... encara estan buscant experts que els 'documenten' sobre el toponim de la capital, València (en e tancada).

El contingut 'defectuos'

Atenent a l'informació (desinformació del periòdic i del periodista), les tares detectades en els llibres són els termes valencians (en l'equivalent castellà): 'palometa' / 'mariposa', 'rellonge' / 'reloj', 'chiqueta' / 'niña', 'mege' / 'médico', 'queadro' (sic) / 'quadro' i 'coche' / 'coche'. Vejam-les una per una; entre parentesis figura la datació i localisació.

'**palometa**' (1515, 1575, 1667... en diverses accepcions) (DHIVAM i DNV). El mes català 'papallona' apareix en 1872, Constantí Llombart (CIVAL).

'**rellonge**' (1460, 1558, 1573, 1643...) i les variants 'relonge' (1378, 1457, 1511, 1561, 1611...), 'relonche' (1611, 1680...), 'rellonche' (1660...) i 'relotge', 'orolotge' i 'orologe' (DHIVAM i CIVAL).

'**mege**' (1295, 1413, 1611, 1764, 1768...) (DHIVAM i CIVAL).

'**chiqueta**' (1460 Jaume Roig, 1472 Joan Esteve, 1491 Miquel Peres, 1495 anonim, 1502 anonim...) (DHIVAM i CIVAL). Una altra paraula de la mateixa família és 'chiquea', que ja trobem en 1495 (Isabel de Villena), v. l'article «La travestida 'xiquesa'» en esta mateixa uep.

'quadro' (1493, 1525, 1598, 1611...) i la variant més moderna **'cuadro'** (1845, 1859...) (DHIVAM i CIVAL); **'queadro'** es una equivocació per **'quadro'**.

'coche' (1525, 1575, 1585, 1604, 1607...) (DHIVAM i CIVAL), obviament no eren els actuals **'coches'**, però el terme és idèntic.

Ja tracti aquí, en un altre article («Les cinc espines», agost de 2023), la **'impropietat'** atribuïda a termes com **'en'**, **'projecte'**, **'eixecutar'**, **'analitzar'** i **'marcha'**. No repeteix l'argumentació perquè no serveix de res; totes elles en tradició i algunes ben antigues.

Els temes de sempre

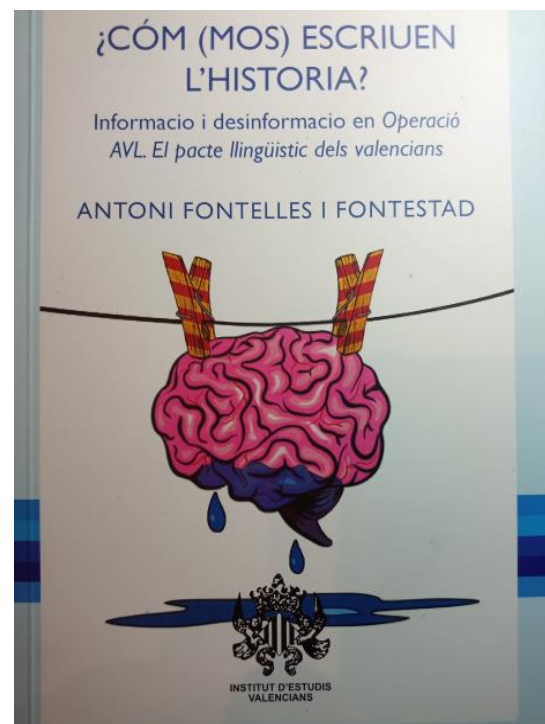
Forma part del context explícit de les notícies referides a les Normes d'El Puig o de la Real Acadèmia de Cultura Valenciana (RACV), un rastre de llocs comuns: **'faltes d'ortografia'**, **'secessionista RACV'**, **'valencià no normatiu'**, **'normes ortogràfiques que incomplixen l'Estatut d'Autonomia'**, **'AVLI (Acadèmia Valenciana de la Llengua) és l'autoritat acadèmica'** (Levante-EMV 6-2-2025: 14); **'correcte'** (valencià AVLI) / **'incorrecte'** (valencià RACV), **'paraules plenes de faltes d'ortografia'**, **'normes inventades (les de la RACV)'**, **'consens històric (referit a la AVLI i el seu model)'**, **'secessionista (RACV)'**, **'normes ortogràfiques que incomplixen l'Estatut d'Autonomia'**, **'normativa illegal (RACV)'**, (Levante-EMV 7-2-2025: 13).

Només destacaré la desinformació (és una bola) referida a l'invent de les Normes d'El Puig (v. el meu llibre *¿Cóm (mos) escriuen l'història?*, 2023, pp. 152-168). Els interessats, els professionals, els experts... poden referir-se a les Normes d'El Puig com ortografia discrepant, divergent, diferent, no oficial, però mai de la vida poden insinuar –ni menys afirmar– que és inventada.

Si la crítica fora certa resultaria que bons clàssics valencians (Jaume Roig, Joan Esteve, Miquel Peres, Isabel de Villena...) i no clàssics cometien faltes d'ortografia i¿?! ¿No veuen l'absurd? Resposta: no.

¿S'atreveria algú d'estos o uns altres a afirmar que hi ha faltes d'ortografia en el Poema del mio Cid, en el Libro de Apolonio, o que Juan Manuel, Gonzalo de Berceo, l'archipreste de Talavera o Juan de Mena escriuen incorrectament? ¡A vore qui tira la primera pedra!

Immunes al conximent

¿Per qué passa aço? Perque es practica una llingüística ideologica, que forma part d'una ciencia ideologica. Es tracta d'una classe de coneiximent insensible a la contrastacio empirica –terraplanisme– i, en conseqüencia, dogmatic. Sempre quedarà el recurs a l'autoritat de les universitats i de la 'romanística internacional' que els donaran la rao.

Es en esta categoria de saber a on s'ha d'incloure a Gonzalo Sánchez, l'autor de les dos noticies, i tambe a molts atres que he anat senyalant aci i en alguns atres llibres.

Ad estos inquisidors o aprenents d'inquisidor els va la dita 'Roma locuta causa finita' (quan ha parlat Roma, tots han de callar) i no la que apunta a l'humilitat socratica del coneiximent científic 'nomes se que no se res'. Estos tenen dificultat en conviure en veritats científiques com que la llum es simultaneament corpuscul i ona (o es correcte o es una falta d'ortografia, pos ni lo u ni lo atre o lo u i lo atre al mateix temps), en el principi d'indeterminacio d'Heisenberg (impossibilitat de coneixer en precisio determinats parells de magnituds físiques observables), en la paradoxa del gat de Schrödinger (que pot estar viu i mort), en la lògica borrosa (admet valors distints a verdader i fals), en l'incertea meteorologica, en els rius que no 'moren' en la mar...

La repeticio

Encara que la noticia ha eixit dos dies (6 i 7-febrer-2025), el contingut del segon no aporta cap de novetat significativa respecte al primer, es mes, hi ha reproduccions de trossos, lletra per lletra. Ya se que es tracta d'omplir i d'estirar el 'escandal' (documentada des dels sigles XIV-XV, i les variants mes freqüents 'escandel', 'escandil' i 'escandol'; CIVAL), pero es podia dissimular un poquet.

Un dubte, m'agradaria saber en quina Facultat de Comunicacio o de Periodisme li aprovaren a Gonzalo Sánchez 'Redaccio Periodistica'.

Referencies bibliografiques

(DHIVAM) Diccionari historic del idioma valencia modern

(CIVAL) Corpus informatitzat del valencià, AVLl

(DNV) Diccionari normatiu valencià

N. b. Levante-EMV hauria de ser un poc mes exigent en els col·laboradors. Front a l'equilibri de les aportacions de José Luis Villacañas, per exemple, trobem «L'odi virtuos» (Levante-EMV 27-1-2025: 4) de Benno Herzog (sociolèc) i Marilda Azulay (arquitecta) sobre la massacre-genocidi de Gaza, mostra de tendenciositat, desinformacio i inhumanitat. Es la prova que els títols no correlacionen en el treball necessàriament.

N. b. La necrològica de Francesc Piera (Levante-EMV 3-2-2025: 39) firmada per Isabel Olmos es un exemple canònic de distorsio embellida de la figura i obra del mencionat periodista. Ho dic en coneixement personal de causa.

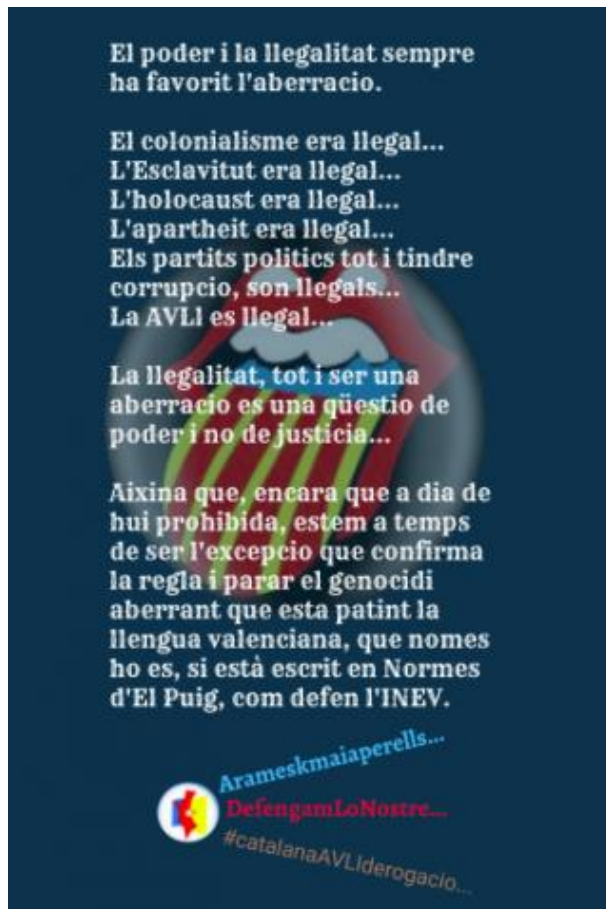
Imagins: wikipedia.org, arxíu ACNV, es.linkedin.com.

L'excepcio que confirma la regla. / Josep Martinez Tub

13/2/2025

El Colonialisme.

Desgraciadament es el sistema politic i economic mes antic i cruel, pel que s'ha regit el mon des de que te memoria. Basat en la dominacio i explotacio, per mig de la força militar, d'un estat a un altre territori alie al seu. Lo que comporta usurpacions i apropiacio de la terra en totes les seues riqueses, recursos i sometiment de la poblacio, passant esta a ser controlada en tots els aspectes, cultura, religio, llibertat, drets civils, politics i socials.

Hi ha un fum de llibres d'història que nos parlen d'aço, des dels temps mes antics, Egipcis, Fenicis, Romans... fins als mes recents, Espanyols, Anglesos, Francesos, Portuguesos...

En el seu moment en els països, estaven recolzats pel seus governs, lleis i una poblacio sumisa. Obviament, el temps del colonialisme va acabar i a dia de hui a tots nos pareix que allo va ser una aberracio, ilegal.

L'Esclavitud.

Va ser una de les pijors, si no la que mes, aberracio que va portar el colonialisme a les terres dominades. D'aço tambe tenim constancia per mig dels llibres d'història. Aixina son famosos, per desgracia, els esclaus de l'antic Egipte, que entre unes altres coses, obligaren a treballar en les grans i misterioses Piramides d'Egipte.

Els esclaus Romans que estaven al servici de les classes poderoses de l'Imperi i que inclus els obligaren a lluitar fins a la mort en el nom de Gladiadors, o els pobres i mes desgraciats que eren devorats per les feres, rodejats de mils de persones que se rien i gojaven de tan macabre espectacul.

Els esclaus negres fets presoners en les seues terres africanes i portats a America del Nort i el Carip, principalment. Molts d'ells morts en el trasllat, amontonats en barcos com si de bestiar es tractara i no de persones.

Per sort estos temps d'esclavitut han passat. Son, nomes, tres exemples, de lo que hui nos pareixen aberracions ilegals, ya que contaren en el recolzament de governants, lleis i una població sumissa...

L'Holocaust.

En casi sis milions de persones mortes, pels nazis alemanys, comandats per Hitler. El genocidi jueu, va ser a on el ser humà va posar de manifest que no té límits ni escrúpuls a l'hora de dur a terme una aberració, dotant-la de legalitat i aconseguir ser recolzada per un poble sumís.

Quan per fi i després d'una guerra mundial, la segona, aquell mal somià va acabar. Els líders mundials se varen comprometre per a que una cosa aixina no tornara a passar...

L'Apartheid.

Va ser el sistema de segregació racial en Namíbia i Sudafrica entre 1948 i 1991.

En 1948 el Partit Nacional Africaner va assumir el govern de Sudafrica. El seu propòsit era conservar el poder per a la minoria blanca, 21%, establint diferents lleis que varen profunditzar el trenc entre blancs, negres i unes altres races. Esta va ser tan gran que se prohibiren les relacions matrimonials i sexuals entre persones de diferent raça, en el transport públic estava totalment segregat, aixina com hi havia zones de les ciutats, platges, directament prohibides, els accessos eren diferents a edificis públics, com jujats, correus, en cas necessitat i tindre que fer una cosa, els blancs sempre tenien preferència. Els hospitals per a blancs estaven a l'última en medicina, com qualsevol estat desenvolupat, mentres que els dels negres...

Una volta més va ser illegal i recolzada per un poble sumís, en este cas la minoria blanca, per molt que fora una aberració.

La corrupció en els partits polítics.

Parlant de coses de casa que nos som més properes i que nos afecten, per molt que vullgam mirar cap a un altre costat, i sense contar mentides, tots sabem que esta llacra de corrupció la tenen els partits polítics, tant de dretes, com esquerres, nacionalistes, regionalistes o locals, i que quan més gran i més poder té un partit més casos té, o siga els més corruptes PP i PSOE.

Açò es aixina i qualsevol, a poc que busque l'informació, fàcilment ho pot comprovar. Una altra cosa es com li expliques a un ciutadà de qualsevol part del món que en l'Estat Espanyol, que està dins del rànquim dels 20 països més poderosos en economia i prestigi del món, el poble que es qui posa i lleva als polítics per mig d'eleccions, segueix votant als mateixos per molta corrupció que estos tinguen, i clar, entropem en la màxima que diu:

Es de folls votar una i una altra volta als mateixos i esperar resultats diferents.

Tot aço nos deu portar a reflexionar i fer autocrítica i preguntar-nos, si realment com a ciutadans tenim suficient madurea i entenem de que va i com funciona aço de la Democràcia. La força del poble, el teu vot, en ningun cas se li dona a un partit polític, simplement se li deixa, i conforme faça us d'ell en les següents eleccions se li torna a deixar o no. Tot lo que siga donar el vot a perpetuïtat, es senyal d'una tara, i condemnar-nos a una baixa qualitat democràtica com la que estem patint en l'actualitat, que mane qui mane, el ciutadà ya dona per fet que van a furar diners públics, i com que son els mateixos polítics els qui fan les lleis, se n'eixiran de rosetes quan no indultats. Una volta mes tot aço llegal i en el recolzament d'un poble sumis.

AVLI

El cavall de troya dels valencians i vergonya nacional, clar que per aço hi ha que tindre'n.

Quan en 1996 el PP de Jose Maria Aznar va guanyar les eleccions generals, per la mínima, per a ser president d'Espanya no va dubtar en pactar en el PNV, partit nacionalista Vasc i els nacionalistes catalans de CIU i Pujol. Va ser este qui li va demanar, com a condició innegociable, la llengua valenciana, substituint la RACV, ent que la regulava fins al moment. Creant la AVLI controlada per l'IEC, Institut d'Estudis Catalans, per a lo que no varen tindre escrúpuls ni ell ni el seu esbirro Zaplana en posar-la en marcha. En este punt en important recordar per als nostàlgics de Unió Valenciana, que estos formaven part del govern de la Generalitat, se vengeren per un plat de lletilles i li pegaren gabinetada a la nostra milenària llengua, que tant se'ls havia unflat la boca dient que anaven a defendre-la.

Finalment la AVLI se va posar en marcha, constituint-se el 23/07/2001.

Rematant-la al blindar-la en l'Estatut d'Autonomia en 2006, els esbirros de Esteban Gonzàlez Pons, actiu a dia de hui en el PP, com a negociador en els acomplexats del PSOE i els palmers de COMPROMIS, i Gerardo Camps, el dels trajes, com a President de La Generalitat Valenciana i en majoria absoluta en aquell any.

Es curios que tant els partits, en moltíssims casos de corrupció, com els personages han segut investigats i alguns condemnats. Manco l'íntocable Pujol, del "Espanya ens roba" que no sabra este home, que la justícia d'este p. país no s'atreuix a tocar-lo. Per lo tant puc afirmar i ningú me pot negar que la Llengua valenciana la llevaren i prohibiren de les institucions frut d'un pacte entre corruptes, per lo tant dit pacte deuria ser revocat, si forem un país digne i civilizat de primer orde i no una Monarquia platanera en la que s'ha convertit Espanya gràcies a un poble sumis.

Com a persona que creu i defen en el sistema democràtic, puc entendre que els partits polítics hagen de pactar entre ells, per a tractar de gestionar polítiques pel be del poble. Ara no entendre mai, cóm s'ha devaluat tant la política en l'Estat Espanyol fins al punt en el que nos trobem a dia de hui.

L'aberracio per culpa de la corrupcio politica, que està patint la llengua i senyes valencianes es tan gran, que estic segur sera motiu d'estudi en universitats estrangeres, per a tractar d'entendre com un territori, que no passaren de ser uns condats francesos, que una volta canviats com a cromos, passaren a seguir sent Condats de La Corona d'Arago, en una historia menor, sense apenes llegat en cultura escrita, en una llengua descendent del Llemosi frances. S'apoderà de la d'una atra, el Regne de Valencia, independent dins de La Corona d'Arago, en una riquesa i esplendor cultural com a poques, en el primer sigle d'Or de les lletres neollatines, el valencià, en el que queda referida en infinitat d'obres, que esta era la llengua en que s'escrivía i no una atra.

A dia de hui obris qualsevol buscador en internet i trobes que el Sigle d'Or de les lletres valencianes ha desaparegut i ara es catala, i ninguna institucio, autonoma, estatal o europea fa res davant este genocidi cultural. Lo que nos volen donar a entendre es, que es ilegal ya que te el poder i l'aprovacio d'un poble sumis a la corrupcio politica, en acabant passen els anys i seguix votant als mateixos.

Me pregunte si el poble valencià de hui en dia, està disposat a ser jujats en els llibres d'història com a covart i complice necessari en esta aberracio, i que com tantes en el pas dels anys siga abolida o, si pel contrari estem disposats, a alçar-nos en lo carrer per a fer justicia, recolzar els nostres partits polítics, revalencianisar-nos i passar als llibres d'història, com el poble que va creure i va ser capaç de ser...

L'excepcio que confirma la regla.

Coses de Tub.

El 'valencià' en el "Calendari de vacunació infantil 2017" (CSGV) / Manolo Gimeno

17/2/2025

Fa poc caigüe, casualment, en les meues mans el "Calendari de vacunació infantil 2017" i comprovi –una volta mes– fins a quin punt arriba el proces tendent al berrat de la multiseular llengua valenciana i la substitucio per la neollengua.

Es molt significatiu que precisament aquelles paraules diferencials (les que diferixen del catala) han segut les que han soterrat, en l'objectiu inequivoc d'arribar a l'últim estadi de la planificacio: la forçada convergencia.

Ya digueren –fa mes de vint anys– que la planificacio llingüística –pancatalana– havia de ser: elastica, policentrica i convergent...I este es, precisament, el camí que du.

En el calendari trobem, entre unes atres, 'xarampió', 'varicel·la' i 'diftèria', quan en valencià tenim les formes corresponents que son les que encara estan vives sobre tot en les generacions de mes edat: 'pallola', 'pigota borda' i 'grup', respectivament. Els equivalents en castella serien: *sarampión*, *varicela* i *difteria*.

Començarem pel terme 'pallola'. Estem davant d'una paraula valencianissima, la qual es considerada en el *Diccionari català-valencià-balear* (DCVB) com a forma exclusiva per al valencià i l'eivissenc, diu també que es l'equivalent al catala 'xarampió' i al castella *sarampión*.

Si consultem 'xarampió' en el mateix diccionari, comprovarem que du unes poques cites catalanes modernes i dona fonètica només per al català oriental. Per tant, ni es ni ha seguit mai paraula valenciana. Mes clar, aigua.

El CIVAL dona la cita més antiga de 'pallola' en 1848: "que li agarra la pallola..." (*Coloqui nou dels festechans*, anonim), però a partir d'ahí ne du moltes i de diversos escriptors: Eduart Escalante, J. Martí Gadea, Enric Valor, Xavier Casp, Joan Fuster... També es cert, que hi ha un chicotet passage en una obra de Manuel Sanchis Guarner que resulta molt clarificador: "D'altres mots valencians com *fadrí, pallola, pigota*, etc., tenen una etimologia diferent dels del català central *solter, xarampió, verola*, els quals deriven del mateix ètim que els castellans *soltero, sarampión, viruela*. Algunes d'aquestes discrepàncies poden ser molt antigues i tenir per base les diferències lèxiques del llatí provincial de l'època romana, perpetuades per conducte dels mossàrabs".

Com hem vist, remarca la valencianitat de 'pallola' front al català 'xarampió' i li presupon una 'certa' antiguetat al terme, al temps que conferix *carta de naturalesa* als mossàrabs com a transmissors del romanç prejaumi. No està gens mal.

Acabare en l'anàlisi de 'pallola' dient que el *Diccionari normatiu valencià* (DNV) de l'inclosa AVL, du com a forma principal 'pallola' i com a secundària 'xarampió', remetent a la primera, però no obstant en el calendari només figura 'xarampió'. Estem cansats de dir-ho, el fet de que este diccionari arreplegue formes genuïnament valencianes, inclos posant-les com a principals, com es el cas, no vol dir res, a la fi sempre s'acaba en la mateixa canço: usant l'equivalent català.

Abans d'anàlisi l'expressió 'pigota borda', comprovarem com el terme 'pigota' està documentat des de fa segles: "pobres e rics han per igual –tots semblant mal– pigotes, rosa",ⁱⁱ "En estos dies durava la gran mortaldat de gichs, de la casi peste de pigota".ⁱⁱⁱ Des d'aquells temps tenim documentada 'pigota', sense solució de continuïtat, en documents i autors molt diversos.

Esta malaltia està erradicada fa molts anys, motiu pel qual no se vacuna i, per tant, no figura en el calendari de vacunació infantil, però si encara estiguera activa, no m'haguera estranyat gens ni miqueta que en lloc del terme valencià (pigota) figurara l'equivalent català (verola), encara que no haja existit mai en terres valencianes.

En el DCVB queda molt clar que 'pigota borda' es una expressió que, en les enquestes dialectològiques que feren per al diccionari, arrellegaren en Tortosa, en tot el territori valencià i en el balear, front als equivalents catalans 'pigota cristallina' (Empordà) i 'pigota lloca' (Urgell). La moderna 'varicel·la' encara no l'havien descoberta.

De totes les maneres, quan consultem el DNV tenim la de sempre, 'varicel·la' figura com a principal i 'pigota borda' com a secundària, remetent a la primera. O siga, l'invent modern de l'IEC –'varicel·la'– predomina front al terme valencià de tota la vida (consulteu les obres sobre dialectologia valenciana i voreu com la paraula tradicional i viva en la qual els valencians denominem la malaltia infecciosa es 'pigota borda').

Però la AVL no ho fa perquè no li agrada la forma patrimonial valenciana, sinó perquè, com he dit sempre, està somesa –icòm no!– al *diktat* de l'Institut d'Estudis Catalans.

Finalment, 'grup' es la tercera paraula valenciana bandejada del calendari i substituïda per 'diftèria'. Encara recorde quan el mege d'Alfàfar, que venia a casa, li preguntava a ma mare ¿el chiquet ha passat el grup? Vinc a dir-ho, perquè hui a mes d'u li pot pareixer una paraula estranya, però era un terme absolutament viu i d'ús normal en els anys 50 i 60 del segle passat, i actualment encara ha de ser coneguda entre la gent major.

Esta paraula la trobem ja definida en el *Diccionario valenciano-castellano*, de José Escrig y Martínez, de 1887, en el que podem llegir (p. 741): "**Grup**; m.; Difteria. Enfermedad que principalmente ataca á los niños y les ahoga".

Encara que el valencià 'grup' puga vindre del francès *croup*, no deixa de ser ara un terme patrimonial nostre i diferencial, ¿per qué baratar-lo pel modern 'diftèria'? L'única explicació que té, perquè no en té una altra, és la convergència a la que he fet menció abans, contra la que haurem de seguir lluitant, perquè supón la pèrdua de totes aquelles característiques genuïnes de la llengua valenciana, factor essencial de l'identitat del nostre poble.

Lo dit, allà a on ara llegim 'xarampió', 'varicel·la' i 'diftèria', en una València que mantinguera una forta consciència nacional, voriem escrit **pallola**, **pigota borda** i **grup**. Sense dubte.

Imagens: magazine.medlineplus.gov, ecocutics.com,
consejosdetufarmaceutico.com.

i Sanchis, Manuel, *La llengua dels valencians*, València, Eliseu Climent, 1978, pp. 122-123.

ii Roig, Jacme, *Spill*, 1460. Estudi introductori Josep Almiñana Vallés, València, Del Cenja al Segura, 1990, versos 8994-97.

iii Porcar, Pere Joan, *Coses evengudes en la ciutat y regne de València I*, 1585, València, Universitat de València, 2012, p. 275.

El rei foll i la cort de parasits (I) / Toni Fontelles

19/2/2025

Hi ha articles que perden actualitat mentre s'escriuen, perquè la velocitat dels canvis és tal que els deixen antics en hores. Est es u d'ells.

Les coses, pel principi

L'èxit arrollador del nou president d'Estats Units, Donald Trump, no ha seguit tal en xifres. Dels 331 milions de possibles electors (últim cens de 2020), no n'han votat ni la meitat (152 milions, un 46%).

La distància entre els dos contendents tampoc és 'abismal': 77 milions per als republicans (49.8% de vot popular) front als 75 milions dels democrates (48.3% de vot popular). Si mirem la magnitud de les quantitats, es veu que no hi ha eixa victòria arrolladora, ni en el total ni en el percentatge. Una altra cosa és que el sistema electoral nord-americà siga com és i facilite lo que ha ocorregut, és més, pot passar que la superioritat en sufragis no es tradueixca en majoria governamental.

La llegendació

Esta és la primera volta que un convicte ocupa la Casa Blanca. A més, s'ha lliurat del judici per la participació en l'assalt del Capitoli en gener del 2021, en lo que quasi tot lo món califica d'intent de colp d'estat. La Fiscalia d'Estats Units tancà l'investigació i el fiscal especial dimiti (*El País* 15-1-2025, edició electrònica).

¿D'a ón naix esta autoritat singular? D'una sentència del Tribunal Suprem (1-7-2024) que establia l'immunitat del president Trump, que no podia ser encausat mentre estiguera en el carrec. A partir d'aquell moment, el vot dels sis magistrats conservadors (tres colocats pel propi Trump) estenia l'immunitat als actes oficials derivats dels poders constitucionals que te i, per si faltava, protegien un indeterminat 'perimetro exterior de les seues responsabilitats oficials'. D'esta forma es convertia en un monarca absolut per damunt de la llei, com criticà el llavors president Joe Biden.

La sentència del Suprem deixà un president lliure de ser jutjat o de qualsevol restricció eixecutiva excepte sa propia voluntat.

La conseqüència directa es que no hi ha virtualment llimits a lo que pot fer. Podrà cometre un delit (actuar contra la constitució, violar els drets humans, apropiar-se d'un territori, desviar diners als amics seus, suggerir l'assassinat d'un contrincant...) i quedar impune.

La coronació

L'espectacle es produí el dilluns 20-1-2025 en el lloc a on ell intentà pegar un colp d'estat uns anys abans (giner de 2021). El quadro d'època era il·lustratiu de lo que anava a ser i es la 'era dorada' (com repetí en el discurs) dels 'nous' –vellissims– Estats Units. El rei (un pendencier o perdonavides, com l'ha definit l'actor Richard Gere, RTVE 8-2-2025), acompanyat per la família, en primer pla; darrere figuraven els 'pallassos billionaris' (segons Richard Gere) de les grans empreses tecnològiques, que han ajudat decisivament a Trump, com els valents europeus; i en el fons, com a 'fons' precisament, els secretaris d'estat (ministres) del nou govern.

En eixe sistema, Elon Musk –en X, SpaceX i Tesla–, Jeff Bezos –en Amazon–, o Mark Zuckerberg –en Meta– substituiran l'estructura estatal i democratica per una governança empresarial autoritaria.

Nomes destacar la referencia de Trump a una suposta voluntat divina que el lliurà en els dos atentats patits. Aixina enllaça directament en deu, que seria l'orige del seu poder (com qualsevol rei, emperador, farao, dictador o monarca de l'antiguetat o de l'edat mija).

La venjança i el poder imperial

El nort de Trump es la mentalitat comercial que te de la vida i de la societat, pero hi ha dos linees ben visibles, una es la venjança contra aquells que, complint sa funcio, s'han atrevit a discrepar o a dificultar la seua voluntat, cosa que ya avançà abans de ser elegit president, i l'atra es el desplegament físic del poder imperial, expressat en la retorica espectacular de la firma diària i abundant de decrets. Des del mateix dia 20 de giner de 2025 no ha parat de dictar ordens eixecutives, el frenesi es de tal calibre que es casi impossible seguir-li la pista perquè igual aixà avant com aixà arrere i torna a avançar, diu una cosa i la contraria, apunta una idea i la modifica immediatament, la dona per feta i encara no està ni preparada...

Neoimperialisme

Derivat també de la concepció del seu poder, divi, Trump ha mampres l'expansió territorial, una nova forma d'imperialisme. D'esta manera planteja la compra de Groenlàndia i que ve de fa anys (per les riqueses naturals i la situació estratègica), la recuperació del canal de Panamà (perquè els cobren als bucs nord-americans i l'obra la feren ells), l'anexió de Canadà com un estat federal més, o qüestions toponòmiques com la red denominació del golf de Mèxic pel d'Àfrica (perquè Àfrica només són els Estats Units, els altres ni contenen), o la proposta d'Elon Musk (26-1-2025) per a canviar canal de la Manega per George Washington.

En este context neoimperial hem de vore les 'solucions' per a les guerres-negocis d'Ucraïna i de Gaza.

En Ucraïna, ya han contactat els dos emperadors, Trump i Putin, el primer es quedarà en el mos economic de la reconstruccio del país (ique ha de pagar Europa!) i les terres rares; i el segon en tot lo que ha conquistat (isense problemes!) i sense descartar que Ucraïna torne a ser russa algun dia, o que puga continuar l'expansio territorial per Europa (¿els països baltics?).

En Gaza, tambe s'ho han parlat Trump i Netanyahu, ell es quedarà en el territori dels palestins perque li dona la gana, per a construir una 'ciutat de vacances' i tindre una base fisica en aquella zona, i el segon podra expulsar als palestins totalment (la forma importa poc, pero ho fara) i reordenarà tota l'àrea, inclus podria anexionar-se El Liban (itotal uns pocs kilometros mes!). Per supost, els palestins podran anar a on vullguen... excepte a sa casa, ¿sera Egipte, Jordania, Puntlandia, Somalilandia, Marroc, Arabia, Espanya, Sudafrica...?

L'expulsió es molt senzilla, Israel buscarà qualsevol excusa banal o falsa i reprendrà els bombardejos indiscriminats fins que se'n vagen o els maten a tots.

Es absolutament vergonyos que la majoria d'israelians apoyen aço. Per si ho ignoren, estan justificant retroactivament lo que els feren els nazis ad ells.

Imagens: rollingstone.com, lanacion.com.ar, edition.cnn.com.

El rei foll i la cort de parasits (II) / Toni Fontelles

21/2/2025

L'estrategia

No hi ha casualitat en el comportament trumpiste (pot ser imprevisibilitat i caprig si). Si s'haguera de definir el pla es tracta del conegut 'commocio i pavor' (domini rapit). Es tracta d'usar un poder abrumador per a paralisar a l'adversari (contrincant o opositor). L'objectiu es alterar la voluntat, la percepció o l'enteniment, i que el 'enemic' siga incapaç de resistir lo que li cau damunt.

No es nou tot açò. Es una doctrina militar d'Estats Units presentada en 1996 i que les forces armades d'aquell país dissenyaren abans de l'invasió d'Irak de 2003.

La commocio i el pavor (o confusió o terror) s'han utilitzat en diversos llocs del planeta per a implantar mides impopulars o perjudicials per a la majoria de la gent i que no s'haurien pogut realitzar de forma 'natural'.

La teoria del choc (shock)

La base psicològica i psiquiàtrica d'estos plans està en les teràpies de choc utilitzades fa anys en el tractament d'algunes patologies o supostes malalties (homosexualitat).

Està arreplegada, analitzada i descrita per la periodista canadencina Naomi Klein: *La doctrina del choc. El auge del capitalisme del desastre* (2007). Inspirada en les propostes econòmiques del Nobel Milton Friedman i l'Escola de Chicago, té com a principal objectiu demantellar l'estat del benestar i promoure, al mateix temps, el neoliberalisme. En la part conductual, afirma que el ser humà és més procliu a obedir si passa per una crisi o choc que el sacse, el desestabilitza i l'atabale, així es fa docil i és més fàcil manejar la seva personalitat.

Segons Klein, en acabant d'una catàstrofe apareixen els que anuncien que la crisi és una atractiva oportunitat de mercat (ique els ho diguen a Trump i sos chuplasancs!).

El tecnofeudalisme (tecnocasta, tecnomillonaris)

Es un concepte derivat de la nova estructura de poder en Estats Units. Un món governat per empreses (tecnofeudalisme), una teoria poscapitalista a on els ciutadans no tenen ni veu ni vot i treballen, com ocorria en l'edat mitjana. Allí els nobles cobraven el delme i aquí cada volta que entrem en alguna plataforma els estem 'donant' informació que ells utilitzen (trafiquen, venen).

Els magnats de Silicon Valley són els actuals senyors feudals que articularan la societat al voltant de les seues companyies i desfaran les democràcies (és la concentració del poder executiu, legislatiu i judicial). L'empresari decideix sobre la vida dels subdits. En el nou ordre hi haurà propietaris i criats, amos i subdits, nobles i esclaus.

Resposta: el mur de paper

Algunes de les iniciatives han seguit ja qüestionades o paralitzades temporalment per jutges federals, però això només representa una dilatació en l'aplicació, perquè quan arriben al Tribunal Suprem seran vàlides segures per la majoria dels sis jutges conservadors (tres dels quals els ha nomenats ell, més dos ultraconservadors).

Resposta: actituds heroiques

A l'endemà de la presa de possessió (21-1-2025) Trump assistia a una missa en l'església episcopal de Washington, D. C., la bisbesa oficiant Mariann Edgar Budde li demanà en l'homília 'clemència per als migrants i persones LGBT', cosa que disgustà al despota i als seus acompanyants a l'acte. Trump la criticà obertament i la religiosa està rebent insults i amenaces de mort per les xarxes socials.

L'eurodiputat i responsable d'internacional del PP Esteban González ha publicat un article en *Las Provincias* a on criticava a Trump i alabava les paraules de Budde. Immediatament l'han desautoritzat des del propi partit.

Resposta: Europa

Tots o quasi tots estan defenent l'aplacament, la negociació i el mirar cap a un altre lloc. És el que passà en la primera i segona guerra mundials. Al primer punt d'incredulitat se sumà un segon moment d'esperar a veure què passava i en acabant a intentar minimisar els fets i l'impacte. Al remat no evitaren els desastres ni les confrontacions beliques.

Indignant ha seguit la contestació del cap de l'OTAN. I igual d'indignant es la postura dels vassalls com Victor Orban, Santiago Abascal o Giorgia Meloni. Estats Units ja no són un 'soci fiable', ni tan sols un 'soci'.

L'Unió Europea ha d'entendre que la peça a caçar és ella, tant per Trump com per Putin, i que tenim els monstres damunt.

No es pot fer de la nit al matí i més enemics interns i declarats (els euroescèptics), però l'UE ha de plantar-se i defensar els seus valors i prendre l'iniciativa energètica en fonts autoctones i autònomes (sol, vent, aigua, tèrmica), ha de ser autosuficient en matèria de defensa (si nos reclamen augmentar el gast en defensa, haurem d'anar pensant en abandonar l'OTAN... al servei d'EEUU)

i, per supòsit, potenciar el consum intracomunitari i enfortir l'indústria i l'autosuficiència alimentària.

Imagens: es.wikipedia.org, X, es.wikipedia.org.

El rei foll i la cort de parasits (i III) / Toni Fontelles

23/2/2025

Resposta: els bufons espanyols

La que no desaprofita ocasio (perque el govern espanyol la vol eliminar) per a humillar-se es la presidenta de Madrit-Espanya-Madrit i del PP, in pectore, María Isabel Díaz Ayuso (IDA per als amics), que oferi immediatament: "la colaboración de la Comunidad de Madrid y de España entera" (*El español* 23-1-2025, edicio electronica) i es prestà a aclarir-li a Trump que Espanya no forma part dels BRICS; pero ella no sap que l'emperador desconeix a ón està Espanya i, per supost, Madrit.

L'atre bufo es Santiago Abascal que fon convidat a la coronacio... pero en una sala a banda i no pogue obtindre el trofeu de la foto en el nou amo d'una part del mon. I ara que aquell mos vol clavar aranzels crítica a Bruseles (¿?). No, senyor Abascal, qui posa els aranzels es Estats Units i fotra ad aquells que veste diu defendre.

¿Per qué en la reunió de patriotes' de Madrid (9-2-2025) no aprofità i li digue quatre veritats a la seua colega francesa Marine Le Pen per a que no mos bolquen els camions en la frontera?

Ayuso, Abascal i Trump se semblen en el banal concepte de llibertat que tenen. Per a Ayuso era fer-se una cervesa en un bar en plena pandèmia de covid-19; per a Abascal, que no t'obliguen a comprar botelles que tenen el tapo apegat a l'envas, i per a Trump, poder beure't un refresc en una palleta de plàstic. Est es el nivell.

Si, era un salut fasciste

Victima de l'euforia, la ma dreta, extrema, de Trump, el multimilionari Elon Musk, feu el salut nazi en una intervenció pública el dia de la presa de possessió. Hi ha hagut qui ho ha negat i qui li ha llevat importància, però feu el gest que feu i es idèntic al que realitzava Hitler (ma al cor i immediatament alçava el braç).

Es mes, ho corrobora el seu filonazisme, motiu pel qual ha col·laborat i ha participat en un metim del partit ultradretà alema AfD junt a Alice Weidel, candidata a la cancelleria.

Per a que es veja el nivell de tolerància que hi ha en aquell país, una anècdota: una meteoròloga de Milwaukee ha segut despachada del canal a on treballava (CBS 58) per criticar la conducta de Musk saludant a lo nazi (*Independent* en castellà, 25-1-2025, edició digital).

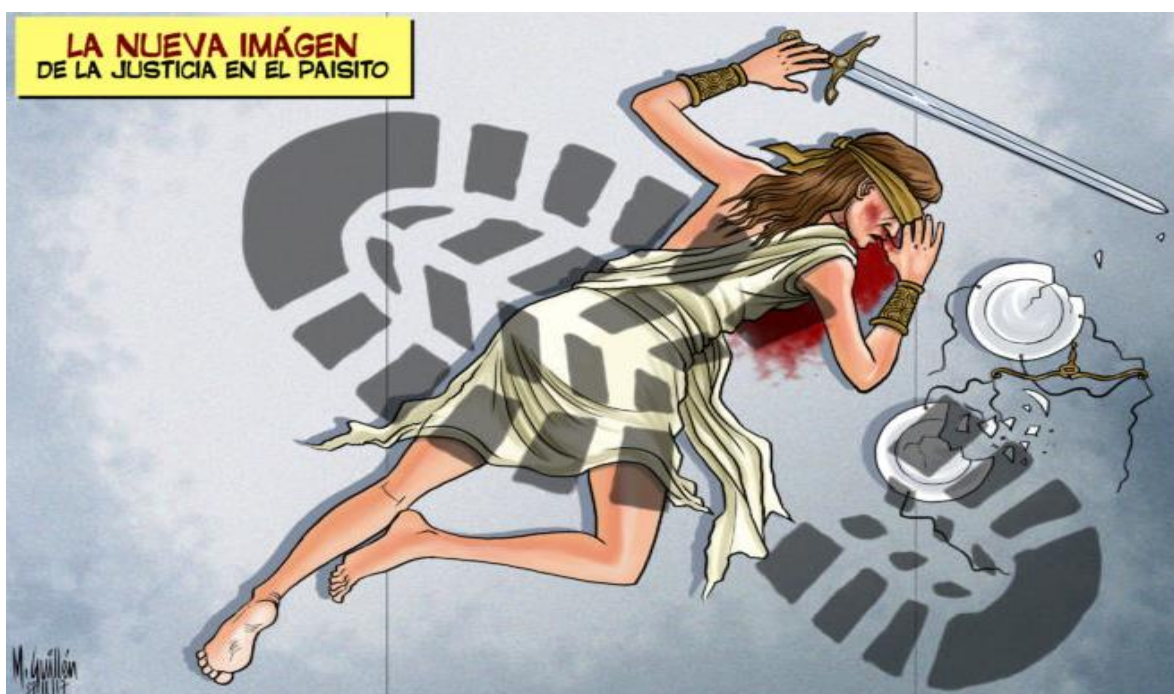
Orwell reviscolat

En la 'nova edat d'or d'America' (com proclama Trump) tot va superrapit per a girar el país del revés i també la relació en el món (per a fer-se una idea, en els cinc primers dies firmà mig centenar d'ordres executives, la quarta part de les que firmà en tot el primer mandat).

Baix el mantra generic dels 'americans primer' tenen cobertura lemes com 'recuperar el sentit comu', 'protegir els drets civils', 'protegir la llibertat religiosa (cristiana)', pero la realitat es distinta. Està desfent-ho tot: ha tirat a 17 inspectors generals de l'administracio (vigilants del bon funcionament del govern), ha despachat als fiscals que treballaren en el seu processament, ha anulat tots els programes de diversitat i inclusio en l'administracio federal, ha abandonat l'Organisacio Mundial de la Salut, ha actuat contra l'Organisacio Mundial del Comerç (en les politiques aranzelaries), el govern federal nomes reconeix dos sexes (masculi i femeni) i Musk ho te en sa casa (u dels fills, que ell considera mort, es trans i ara es dona, i està viva), no protegirà les minories etniques (a pesar del racisme estructural del país), ha anulat la ciutadania per naiximent (dret constitucional), ha borrar la pagina oficial en castella de la Casa Blanca, està deportant a immigrants (suposts delinqüents, porque no es pot comprovar), ha reviscolat l'incalificable preso de Guantanamo per a allotjar a 30.000 suposts delinqüents perillosos (que seran els afins qui determinen la 'delinqüència' i la 'perillositat'), ha blindat militarment la frontera en Mexic, en alguns estats (Mississipi i Missouri) es plantegen oferir mil dolars als que delaten immigrants irregulars (*eldiario.com* 9-2-2025, edicio electronica), la secretaria de premsa de la Casa Blanca ha afirmat que els juges que estan paralisant alguns decrets de Trump son activistes i estan provocant una crisis constitucional (!!)...

El valít

En la conformacio del nou regnat, Trump ha rescatat la figura historica europea del valít (Espanya, França, Regne Unit), un governant de la maxima confiança del monarca, plenipotenciari i que nomes respon davant del que l'ha nomenat. Allí, el lloc l'ocupa el totpoderos Elon Musk, responsable del Departament d'Eficiencia Governamental, l'objectiu del qual es desmontar tota l'administracio federal en peregrines excuses d'ineficiencia, frauds o balafament.

Es qui s'ha atrevit a suggerir despachar anualment un 1% de juges apelant a criteris de rendiment o incompliment de funcions (en realitat es referix als magistrats que estan dient que l'eixecutiu no està per damunt de la llei). Està plantejant una porga judicial en la qual ell o els seus seran art i part. I ya ha mampres el despachament massiu de funcionaris federals (*La Vanguardia* 15-2-2025).

La conclusio

Lo que estem veent es nomes un esboç. Una ombra, una infima part, de lo que vindrà. Trump i la cort de descervellats que l'acompanya estan decidits a destruir l'estat i tot lo que suponga una minima dificultat o obstacul per a sos caprichos (com l'Unio Europea; el vicepresident J. D. Vance ha acusat a l'UE de socavar la democràcia i la llibertat d'expressio, *La Vanguardia* 15-2-2025). Pot tindre alguna dificultat en China, pero al remat, entre empresaris s'entendran si es respecten les arees d'influencia.

Les normes del mon estan canviant freneticament i son molt distintes a les que alguns hem conegut (ahi tenim al propietari de Ryanair que es permet el luxe d'insultar a un ministre espanyol perque l'obliguen a complir la llei i¿?!). Tots estos es consideren LA LLEI.

Vist lo vist, Trump nomes es l'emissari de l'apocalipsis del nou mon. I no hauriem de minimisar els 'signes'.

Imagens: washingtonpost.com, ondacero.es, laprensani.com.

La valencianofobia escolar À Punto (I) / J. Masia

26/2/2025

Ningu, mijanament intel·ligent i honorat, pensaria que els dos partits que manco practiquen el valencià anaren a favorir-lo. **Obres son amors.** El PP com VOX escriuen en l'hibrit catalanisant sense cap problema i el primer manté el toponim o quimera 'València', en pronunciació catalana, en l'Ajuntament de Valencia, sense que l'ultradreta els aprete, ni tan sols una miqueta, perquè els te igual.

Estos furtamantes convenceren ad alguns bajoques que ara si, que a l'enessima nos lliurarien de les garres del pancatalanisme i alguns trompellots pocavergonyes o enganyifers confabularen i escamparen el conte per tot arreu, pero com l'història estava escrita, els seguidors del flautiste d'Hamelin caigueren pel barranc seguint la tonadilla. Quan t'enganyen una volta la culpa es de l'atre, quan te n'enganyen dos la culpa es teua i quan ho fan una fotracada de vegades, **¿per qué sera?** Puix perquè a la falta d'intel·ligència i honradea es junta que son els teus fills de putes, com diria el polític Henry Kissinger.

La penúltima del carronyers del PP es la subvenció de l'Ajuntament de Valencia a les "petites empreses" (Noticias Ciudadanas, 11-2-25), també poden recordar quan la vituperable i l'enganyabovós Maria J. Catalá parlava del seu "avi", quan demanava perdo per parlar en valencià en un metin del PP o quan en la seua etapa de consellera d'Educació regava en milions d'euros al pancatalanisme, que li agraija la seua gran faena de fer pancatlons, etc. **L'alcaldesa fa honor al seu llinatge.**

Que si, que PP i VOX han donat 4 chavos a Lo Rat Penat, a la Real Academia de Cultura Valenciana i als satelits, pero no ho han fet per convenciment sino per a comprar el silenci dels guilopos i de pas impossibilitar l'alternativa politica. Clar i ras: **l'inestimable colaboracio de LRP i la RACV en els pancaespanyolistes de PP i Vox es lo que impeditx di-rec-ta-ment el resorgiment d'un partit valencianiste d'estricta obediencia valenciana.**

Obrir la boqueta chiconina, a voltes, no es suficient perque es una critica parcial, biaixada, bales de fogueig que no duen a mes lloc que continuar pegant la cabotada, necessitem un **trencament de-fi-ni-tiu**. Si algu no ho enten que torne a l'escoleta i si ho enten i no alça la veu fomenta en el covart mutisme el descens a l'infern. El filosof Arthur Schopenhauer afirmà que "No a soles som responsables de lo que fem, sino tambe de lo que acceptem sens objeccions".

Si tot seguix igual o pijor, ¿de qué servix mantindre la cabotada o la sumissio? Es molt util per als conservadors, per a que res canvie i llavors consolida, encara mes, la fi: posar-se la soga al coll i penjar-se. Esta reflexio està per damunt de les possibilitats critiques de l'ecosistema en el que mes que viure, patixc. ¡Es que ni l'escolte ni la lligc! Si tot funcionara be no cal canviar d'estrategia, pero be nomes estan alguns regionalistes, residents en el minvant carchofar i per consegüent negatiu per a l'expansio del valencianisme.

Els fets historics demostraven que la dreta extrema i l'extremadreta quan estaven en el govern defenien lo contrari que quan estaven en l'oposicio (he escrit decenes d'artículs demostrant que son pancaespanyolistes) i ara tenim totes les malifetes que vullguen de la seua valencianofobia damunt la taula.

Massa gent confon fets i fe, encara que comencen per les mateixes lletres, no son lo mateix. **El regionalisme o els valencianets son la quinta columna**, els que s'acosten al valencianisme per a traure redit particular, la seua preocupacio parcial o identitat inconcloa, sempre depen d'unes cosmovisions superiors i no donen mes que per al **felibrisme**: una reivindicacio cultural folclorica-futbolera-festiva escarransida, incoherent i sempre carent de dimensio politica. Una discontinuitat entre la cultura i la politica que es irracional i irreal.

Lo Rat Penat agradece a VOX su valentía en la defensa de la cultura y lengua valenciana

La nova reforma educativa del PP es un parany, està recorreguda al Tribunal Constitucional, i baix la frivola seudojustificacio de la llibertat educativa **reduirà les hores en valencià i les llimitarà front a les de castella**, perque mai podran ser superiors en un 20% a la llengua de l'imperi espanyol, a on no es ponía el Sol. Ademes, en les zones castellanoparlants la llengua vehicular sera el castella, fins al 80%, per contra el valencià nomes arribarà en el millor dels casos al 60%. **La sociolingüística mundial recomana capgirar la situacio glotofagica i potenciar la mes debil**. ¿Hi ha algu que no observe la diferencia o l'incoherencia sempre en menyscapte de la nostra llengua propia? L'única explicacio a assumir com a normal aço es la discriminacio que provoca l'egocentrisme i l'imperialisme castella que corren per les seues venes, son els que materialisen que hi ha llengües de primera i unes atres de segona, puraseudociencia llingüística valencianofobica. La propaganda es dedica a atiar emocions interrompint la reflexio.

L'ilusio cretina o la perdua del juí de realitat es de dimensions colossals, com votar a Donald Trump creent que sera una gran estadiste aplomat.

L'illa deserta del pancatalaniste Vicent Mompó, president de la Diputacio de Valencia, es posicionà a favor de que en la consulta educativa es trie l'hibrit catalanisant que impartixen en l'educacio, en la participacio directa de PP i de VOX.

José María Llanos de VOX (X, 23-2-25) afirmà: "El Sr. Mompó, como demasiados dirigentes del PP, se ha equivocado de partido. Su sitio es Compromís o el PSOE de Sánchez. O el partido del "que no digan", que es el ADN del PP. Es vergonzoso que habiendo conseguido libertad para los padres, entre VOX y PP, para elegir por fin la lengua vehicular de sus hijos, este señor se ponga a dar consejos, o lecciones. Cállate! La libertad no la regala tú; es ADN de

VOX.". No sabia que la dictadura de Francisco Franco era llibertaria.

Que siga valencià o català li té igual, ni mu, encara que es deixi caure per a captar panolis regionalistes per Lo Rat Penat o la Real Academia de Cultura Valenciana.

Imagens: levante-emv.com, elpais.com, voxespana.es.

La valencianofobia escolar À Punto (i II) / J. Masia

28/2/2025

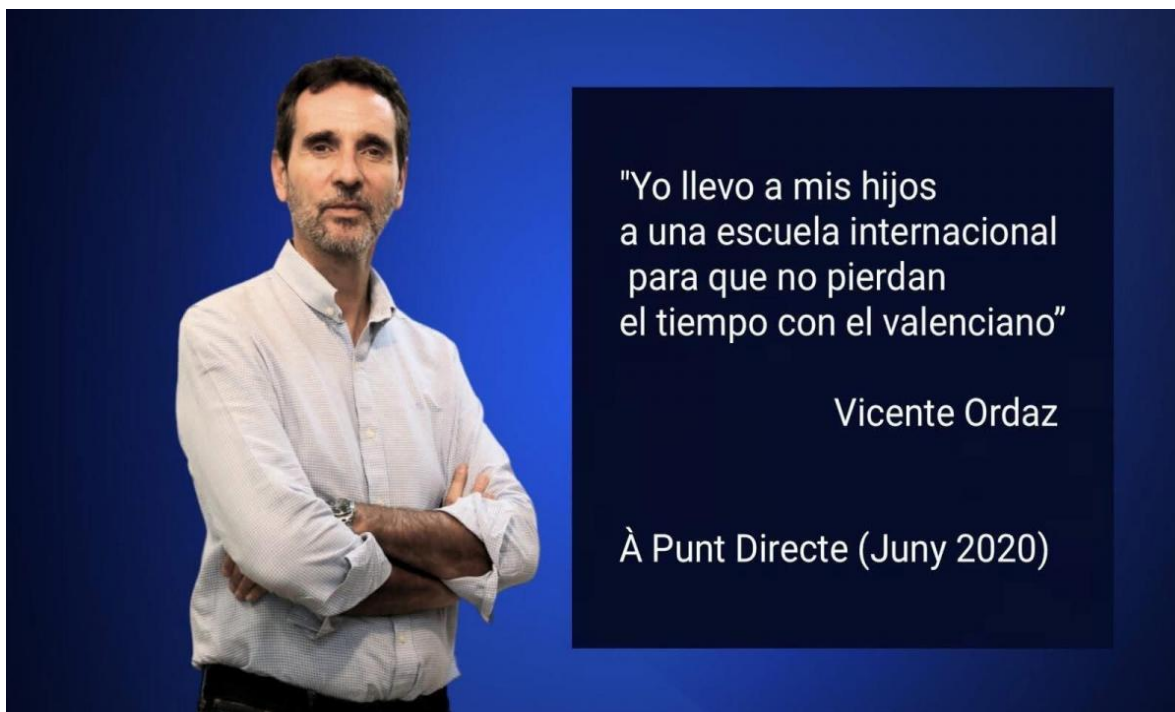
Els explicare qué es lo que ha de fer el valencianisme: s'ha d'opondre a tota la catalanisacio al mateix temps que a tota la castellanisacio, no val votar el castella. Quan estava en l'universitat, en Taula d'Estudiants Valencians, es propongueren les llinees en valencià en la meua facultat. Yo era claustral i un companyo juntal, despuix de reflexionar el sindicat s'abstingue. No podiem fomentar l'ús del catala, pero tampoc que es mantinguera el predomini del castella. **El vot coherent d'un valencianiste es l'abstencio**, deixant negre sobre blanc, que si fora valencià tindrien el nostre suport. Ni uns ni els atres, mosatros. Per cert, ¿quàn va descobrir el pancatalansime que hi ha *acientífics* llicenciats? Que no els interesse no els fa desaparèixer, encara que la censura s'encarrega de simular-ho.

No cal que els conte que mes del 95 % dels mijos de comunicacio s'expressen en castella i que el granet d'arena de la televisio autonoma es poca cosa i ademes en conte de valencianisar es dedica a catalanisar. Nomes han de recordar el mes gran destrellat que cometeren els **destarifats censors pancatalanistes** quan subtitularen en catala a un valencianoparlant. Insuperable.

Aço es reescritura orwelliana i nomes una **decicida accio positiva a favor del valencià** realisada per un partit politic que s'ho crega (eliminen a tots els que n'hi ha) podria, a llarc determini, canviar el paradigma dominant.

Si faltava algu en la conjura de necis aparegue el nou director Vicente Ordaz d'À Punt, excap d'informatius de la COPE, es un **valencianofop de manual**: "yo llevo a mis hijos a una escuela internacional para que no pierda el tiempo con el valenciano" (À Punt directe, juny de 2020). Qui espere d'est individu alguna cosa profitosa per a la llengua valenciana es un estupit que ha d'esperar sentat.

Este trapatroles en una entrevista i com fan tots els purs, manifestà que la televisio i la gestio han de quedar llunt de la deshonrosa politica que nomes fon virtuosa quan el triaren, ara demanà als impurs politics que el colocaren que el deixen treballar com un ser de llum i lo primer que feu es anunciar mes castella en la televisio valenciana: sobre bony, torony (elDiario, 3-2-25). D'esta casta hi ha alguns mes com els abans impurs elegits politicament i convertits de la nit al mati, en els ara immaculats, eunucs i vergens i sobre tot molt científics academics de la AVLl. I entre miges tenen al vicepresident Gan Pampols. Una manipulacio basica.

Ordaz, com tots, **trauen profit de l'embolic** i de la cada vegada mes escasa inteligencia i etica colectiva, quan afirmen que la politica es bruta... fins que l'elegixen com a director i a continuacio te la pocavergonya de distanciar-se per a no tornar a tacar-se, creu que el seu vestit està impolut i despuix oblida als teixidors i el material dels fils. ¡Quín nivell, Maribel! L'especie va a l'extincio. Nomes falta que li canvie el nom per À Punto.

En el País Vasc o Catalunya aço no passaria i per aço seran sempre dignes del meu reconeixment i enveja, per contra, aci pot ocorrer qualsevol cosa... pero de les roïnes. Clar, que si vius en una comunitat eres un vulgar comunitari i d'esta pols estos fancs.

Lo que no pot ser, no pot ser i ademes es impossible.

Mentres estigam en mans dels que desprecien la nostra personalitat i la nostra llengua ya sabem lo que nos espera, l'alternativa botànica es en la qüestio identitaria una atra emboscada. Es com l'acodit: mort o *bolongo*.

¿Cóm hem anat a parar els valencians ad este fangar?

L'autoodi s'ensenya en l'escola, en les universitats i per consegüent s'instala en la societat, l'adoctrinament te com a objectiu general llavar el cervell per a que es produïxca el canvi cultural. L'objectiu concret es millorar un producte

defectuós de fabrica: la coneguda **anomalia valenciana**. Si considerar-se valencià es lo natural, l'artifici actua en sentit contrari: reompli i sagella una tara.

El pancatalanisme de l'esquerra i el pancaespanyolisme de la dreta sumat a la desidia dels bohemis o passotes participen, en major o menor mida, en crear un problema existencial: **l'insuficiencia metafísica de ser valencià**. La vacuïtat creada necessita embotir-se d'unes atres filiacions superiors (castellana i catalana) per a ser perfecte.

El **fals dilema** es quan nos obliguen a triar entre ser catalans o castellans, puix no, yo soc valencià i perque soc valencià no necessite cap atra identitat per a sentir-me digne i orgullós.

Imagens: lalfas.es, google.es. archiu ACNV.